

El primer Miravet del pacte fiscal

La primera cimera de partits catalans sobre el pacte fiscal no ha estat cap fracàs. Fins i tot el PP ha dit que no hi posarà bastons a les rodes. A final de juny o principi de juliol, hi haurà una altra trobada.

El pacte fiscal ha passat de ser l'estrella del programa electoral de CiU –la idea-força d'Artur Mas– a l'horitzó compartit –el mínim comú múltiple– de la majoria de partits polítics en aquesta legislatura. Quan el president Artur Mas la va convocar, ara fa tres setmanes, no semblava gaire probable que la cimera del 30 de maig sobre el pacte fiscal pogués acabar ni mig bé. Les reaccions de la majoria dels convocats havien estat fredes. De la reunió prèvia entre Mas i el líder del PSC, Pere Navarro, no en va pas sortir un consens clar: "Catalunya també té uns altres problemes que van més enllà del pacte fiscal", deia Navarro. De la reunió amb

Sánchez-Camacho, tampoc no semblava haver-ne nascut cap entesa cordial sobre el nou model de finançament: segons el portaveu popular, Enric Millo "aquesta no és la legislatura del pacte fiscal".

Però tot això va ser dues setmanes abans de la cimera oficial. El dia 30 de maig, Pere Navarro va insistir que cal "posar fi a la política indiscriminada de retallades", però va presentar un "model" de pacte fiscal, treballat per Rocío Martínez-Sempere: el qualifiquen de "singular i bilateral" però donen "protagonisme a la Generalitat en la gestió, recaptació, liquidació i inspecció" de tots els impostos. Això vol dir "l'atribució a la Generalitat de tots els rendiments tributaris,

llevat dels que corresponen a l'administració central per finançar els serveis que presta i fer efectius els mecanismes de solidaritat que s'acordin". Un model mixt, doncs, entre el concert econòmic i l'actual, però amb atribucions que semblen implicar una Agència Tributària Catalana. Pel que fa a la qüestió de la "solidaritat", el PSC la fixa en una quota que no alteri "la posició relativa dels catalans en el rànquing de les comunitats autònomes".

Per una altra banda, Sánchez-Camacho va afirmar que el PP català no posaria bastons a les rodes en la negociació de Mas amb el govern espanyol de Mariano Rajoy. Una posició oficial entre l'obser-

La cimera del pacte fiscal del 30 de maig. D'esquerra a dreta: Enric Millo, Alicia Sánchez, Oriol Pujol, Duran i Lleida, Mas-Colell, Artur Mas, Francesc Homs, Pere Navarro, Martínez-Sempere i Joan Herrera.

